

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนากำลังคน ซึ่งจะเป็นจักรกลอันสำคัญที่จะบันดาลให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม คุณภาพของกำลังคน เป็นเครื่องแสดงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทย ปัญหานี้มีอยู่ว่า เรายังพัฒนาการศึกษาอย่างไร เพื่อให้สามารถผลิตกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถ และทักษะทาง ๆ ตลอดล้องกับความต้องการทางเศรษฐกิจ และความต้องการทางด้านสังคมของประเทศไทยได้ เพราะขณะนี้สังคมไทยกำลังเปลี่ยนแปลงไปมาก เนื่องจากระบบเทคโนโลยีใหม่ ๆ วัฒนธรรมต่างชาติที่เผยแพร่เข้ามาย่างรวดเร็ว ตลอดจนความก้าวหน้าทางด้านล้อมารถชน และการเมือง

องค์ประกอบของ การจัดการศึกษานั้นมีหลายประการ แต่คุณลักษณะที่มีน้ำเสียงคือ "ครู" อาจาร์วิทยา ให้ความรู้ เป็นผู้จัดการศึกษา ดังที่ ดร.โภค เกษมศรี¹ ให้ความเห็นว่า "ครูเป็นตัวจัดการสำคัญที่จะเกื้อหนุนให้การศึกษาบรรลุผลตามเป้าหมาย ด้วยรูปแบบที่ไม่เหมือนกับคู่ปรับอื่น ๆ จะคือสักเพียงใดก็ตาม การจัดการศึกษาก็ล้มเหลวอย่างแน่นอน" ความเห็นนี้สอดคล้องกับความเห็นของ บัญญัติ ฤกษ์สสถาพร²

¹ ม.ร.ว. ดร.โภค เกษมศรี, "คำนำ," ลักษณะของครูที่สังคมต้องการ ฝ่ายโครงการวิทยาลัยครุศาสตร์เดชาพะรยา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สามมิตร, 2518), หน้า 1.

² บัญญัติ ฤกษ์สสถาพร, "ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา," ประมวลบทความการวางแผนการศึกษาฉบับ 4, กองวางแผนการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, หน้า 244.

ซึ่งกล่าวว่า "ครูเป็นนั้นจัดที่สำคัญที่สุดในระบบการศึกษา แม้ว่าเราจะพยายามลงทุนในด้านการปลูกสร้างอาคารเรียน การจัดห้องคลุคครูณ์ และอุปกรณ์การสอนตลอดจนการสร้างหลักสูตรให้เลือกเพียงไก การจัดการศึกษาจะไม่ได้ผลเท่าที่ควร ด้านการตระเตรียมบุคคลที่จะมาทำหน้าที่ครู และการใช้ครูเป็นไปอย่างชาติประดิษฐ์ภาพ" บุญชันะ อัตถางร³ ได้เน้นถึงบทบาทของครูว่า "ครู อาจารย์ ซึ่งเป็นส่วนประกูลอันสำคัญของระบบการศึกษานั้น เป็นผู้มีส่วนในการกำหนดอนาคตเศรษฐกิจของชาติไทยอยู่เป็นอันมาก"

ครูเป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่องและเชื่อถือมาแท้ในราชอาณาจักรแล้ว จนถึงกับมีคำกล่าวว่า ครูคือปูชนียบุคคล จะเห็นได้จากการทำพิธีไหว้ครูอันแสดงออกถึงความเคารพบูชาในพระคุณของครู หรือถ้ากล่าวที่ว่า ครูคือแม่พิมพ์ของชาติ ครูมีลักษณะอย่างไร เท็จจะมีลักษณะอย่างนั้น เพราะเด็กจะยึดถือครูเป็นแบบฉบับ ปัจจุบันคำกล่าวเหล่านี้อาจถูกลื้นไปบ้าง เพราะบทบาทหน้าที่ของครูได้เปลี่ยนแปลงไป ไวนาน อรุณรังษี⁴ กล่าวว่า "ครูไม่เพียงแต่สอนวิชาความรู้เท่านั้น แต่ครูชี้ทางพนักงานให้แก่ชีวิต ครูชี้ทางสุขเกณฑ์ให้แก่ชีวิต ครูอบรมศีลธรรมจรรยาบรรณที่ดีแก่ศิษย์ ครูจึงเป็นบุลปรมวิญญาณของศิษย์ให้ถึงงาม" ส่วน สุจิริก พึ่งรชอน⁵ ให้ความเห็นว่า "ครูเป็นหัวหัวใจ เพื่อน พี่แม่ แพทย์ รวมทั้งเป็นบุพพากษาด้วย" เพราะหน้าที่ของครูนั้น นอกจากการให้ความรู้แล้ว ต้องให้ความรักใคร่หวังดีก่อศิษย์เลื่อมองหนึ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร

³บุญชันะ อัตถางร,⁴ "บทบาทของการศึกษาในการพัฒนาเศรษฐกิจ," วารสารสภารการศึกษาแห่งชาติ, 6 (ตุลาคม, 2514), 7.

⁴ไวนาน อรุณรังษี, "ครูในปรัชญาตะวันออก," ศูนย์ศึกษา, 19 (มกราคม-มีนาคม, 2516), 25.

⁵สุจิริก พึ่งรชอน,⁶ "บทบาทของครูในสังคม," ศูนย์ศึกษา, 16 (มกราคม, 2512). 8.

เป็นลูกหลาน คูแลเมื่อเจ็บป่วย และตัดสินคดีเมื่อศิษย์หักความผิด สมบูรณ์ ชัยยืน⁶ เน้นถึง
ความสำคัญของครูดังนี้ "ครูเป็นบุญมือที่พิเศษเหนือจิตใจของเด็ก เกิดจะให้ความเกื้อกูลดีอีก
ครูอยู่แล้ว โดยธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในวัยเด็ก" จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ครู
เป็นบุคคลที่มีบทบาทหน้าที่และภาระรับผิดชอบที่สำคัญยิ่งที่การจัดการศึกษา ครูเป็นพ่อแม่ที่สอง
ของเด็ก ครูเป็นผู้วางแผนฐานทางการศึกษาแก่อนุชนให้มีคุณภาพดี มีความรู้มีพลานามัยดี มี
ความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักดำเนินชีวิตรองทนให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ
สังคม และการเมืองอันเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดจนเป็นผู้ยึดมั่นในวัฒนธรรมของชาติ

คุณภาพของการศึกษาจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ขึ้นกับทั้งจารสำคัญคือ ครู
เป็นอันมาก เนื่องจากครอบครองสิ่งสอนของครูจะต้องพอเนื่องกันเป็นลูกโซ่ ทั้งแท่นคั้นคุณบาล
ศึกษา ประดิษฐ์ศึกษา มัชย์ศึกษา และอุตุนิษัทศึกษา เนื่องเดียวกับการสร้างบ้าน ถ้าเสาเรือนไม่
หนาแน่นใด การสั่งสอนอบรมของครูหากวางแผนฐานในชั้นต้นไม่เพียงแล้ว การเสริมต่อไป
ในชั้นปลายก็จะไม่มั่นคงฉันนั้น การประเมินศึกษาจัดว่า เป็นการศึกษาระดับที่สำคัญมาก เพราะ
เป็นการศึกษาในระดับปูพื้นฐาน และเป็นการศึกษาซึ่งผลเมื่อส่วนใหญ่ของประเทศไทยมีโอกาส
ได้รับ แต่ปัจจุบันเราประสบปัญหาเรื่องความสูญเปล่าทางการศึกษา โดยเฉพาะในเรื่อง
นักเรียนสอบตกชั้นในแท้จริงมีจำนวนมาก

ปี 2506 เป็นพิษมา จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่มีอัตราการสอบตก
ชั้นต้น โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 16 - 17 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ทำให้อัตราการตก
ชั้นบั้งคองอยู่ในสภาพเช่นนี้แล้ว ในปีการศึกษา 2519 อันเป็นปีสิ้นสุดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาตินับที่ 3 ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนนักเรียนประมาณศึกษาทั่วประเทศประมาณ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁶ สมบูรณ์ ชัยยืน, "ครูคือไร่ต้องการ," ปีกรครู, 11 (มีนาคม, 2512),

5,703,700 คน ก็จะมีนักเรียนประมาณศึกษาตอนทันทีทักษัชั้นปีประมาณ 940,000 คน⁷

จากรายงานการวิจัยเรื่องสภาพการรู้หนังสือของบุคคลชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของ
กรมสามัญศึกษา⁸ ในปี 2512 รายงานว่า "นักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปแล้ว
จำนวนสื่อไม่มีออกและเขียนไม่ได้มีจำนวนถึงร้อยละ 33" นอกจากนี้ในแต่ละปียังมีนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาที่สอบตกชั้นและต้องออกจากโรงเรียนกลางคันอีกเป็นจำนวนมาก กรมสามัญ-
ศึกษา⁹ รายงานให้เห็นว่า "ในปี 2514 มีนักเรียนระดับชั้นประถมปีที่ 1 ลี๊ฟชั้นประถมปีที่ 4
สอบตกทั่วประเทศถึง 740,855 คน"

สาเหตุที่ทำให้คุณภาพของการประถมศึกษามีอยู่ในระดับที่น่าพอใจนั้น เนื่องมาจากการ
มูลเหตุหลายประการ และมูลเหตุสำคัญอย่างหนึ่งก็คือครู เพราะครูจะเป็นผู้พัฒนาเด็กให้เกิด¹⁰
ความรู้ความเชิงค้นสักดิ้นอย่างมาก ารมณ์ และสังคม ดังที่หลักการบริหารโรงเรียนค้านวิชาการ¹⁰
กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า "ผลการเรียนการสอนจะดีมากน้อยเพียงไร หาใช่อยู่ที่ปรัชญาการศึกษา
หลักสูตร หรือวิชีชลอนของครูไม่ แต่ขึ้นอยู่กับตัวครูเอง เป็นประการสำคัญ" คุณภาพของครูจะ¹⁰
มีอิทธิพลต่อคุณภาพของการศึกษามาก แต่ครูประถมศึกษาปัจจุบันยังคงมีคุณภาพเท่าที่ควรไม่

⁷ วัชรินทร์ อ่อนประสงค์, "การศึกษาทัศนคติของบุคคลวิหารที่มีต่อระบบการศึกษาแบบ
เลื่อนชั้นโดยอัตโนมัติ" (ปริญานินพน์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประจำปี 2518), หน้า 2.

⁸ กรมสามัญศึกษา, รายงานการวิจัยเรื่องสภาพการรู้หนังสือของบุคคลชั้นประถมปีที่ 4
(พระนคร : 2512), หน้า 38.

⁹ กรมสามัญศึกษา, รายงานประจำปี 2514 (พระนคร : 2515), หน้า 134.

¹⁰ กรมการฝึกหัดครู, หลักการบริหารโรงเรียนค้านวิชาการ (พระนคร : 2515),
หน้า 106.

ดังที่ เกรียง เอี่ยมสกุล¹¹ กล่าวไว้ว่า "การที่โรงเรียนประถมศึกษาต้องคุ้มภาพนั้น ขอ
ให้จริงอย่างหนึ่งก็คือมาตรฐานของครูประถมศึกษายังไม่ได้ระดับหรืออยู่ไม่ได้มาตรฐานเท่า
ที่ควรจะเป็น" การที่ครูประถมศึกษามีระดับไม่ได้มาตรฐานนั้น จุดใหญ่นี้น่าจะเพ่งเล็งก็คือ
สถาบันผลิตครู " เพราะปัจจุบันประเทศไทยมีหลักสูตรเกี่ยวกับการฝึกหัดครูมากมาย มีสถาบัน,
ผู้ผลิตครูหลายประเภท และอยู่ภายใต้หลายสังกัดหน่วยงาน การคำนึงในงานเป็นไปโดยขาด
ความต่อเนื่องและขาดการประสานงานซึ่งกันและกัน"¹² นโยบายการผลิตครูก็มุ่ง เนพะค้าน
ปริมาณ ไม่ได้คำนึงถึงค่านคุณภาพนัก ครูที่จบจากสถาบันทางกัน อาจจะมีความเช่าใจและหักหง
ในการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนไม่เหมือนกัน อันก่อให้เกิดปัญหาขึ้นในโรงเรียน และ
มีผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพของการศึกษามาก ทั้งนี้ เพราะว่าไม่มีการกำหนดหน้าที่และมาตรฐาน
ความรู้ความสามารถของครูประถมศึกษาไว้อย่างชัดเจน ทำให้ครูส่วนมากคิดว่างานที่
ปฏิบัติอยู่นั้น เป็นสิ่งที่ถูกที่ควรแล้ว การที่นักเรียนในระดับประถมศึกษามีคุณภาพทางการศึกษา¹³
ที่ อาจเนื่องมาจากการปฏิบัติงานที่ขาดประสิทธิภาพของครูก็เป็นได้ ดังนั้นหากไม่มีการ
กำหนดขอบเขตหน้าที่และมาตรฐานความรู้ความสามารถ ของครูประถมศึกษาไว้ก็น่าจะช่วย
ให้สถาบันผลิตครูได้ผลิตครูประถมศึกษาที่มีคุณภาพอันจะนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพของการ
ประถมศึกษาในเชิงมาตรฐานได้ดีขึ้น

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวข้างต้น แผนกวิชาประถมศึกษาและองค์กร UNICEF
ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการกำหนดขอบเขตหน้าที่และงานของครูประถมศึกษา เพื่อเป็น
แนวทางในการผลิต อบรม และคัดเลือกครูประถมศึกษาที่มีคุณภาพ จึงได้จัดทำโครงการวิจัย
เกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และ เกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษาขึ้น อีกประการหนึ่งผู้วิจัยก็มี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹¹ เกรียง เอี่ยมสกุล, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการผลิตครู," ข้อคิดฝึกหัดครูฯ กวารสาร
สัมมนา สอ., (2517), 226.

¹² ประยูร ศรีประศาสน์, "สภาพการฝึกหัดครูในประเทศไทย," วารสารครุศาสตร์,
3 (เมษายน - กรกฎาคม, 2516), 60.

ความสนใจและท้องการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ จึงได้เข้าร่วมทำส่วนหนึ่งของการวิจัยในโครงการฯ นี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และ เกณฑ์มาตรฐานของครู ประถมศึกษา

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนประถมศึกษาและผู้ปกครองในจังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และ เกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษา

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดราชบุรี กับ เกี่ยวกับ ขอบเขตหน้าที่และ เกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษาระหว่างนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นประถมปีที่ 4 ชั้นประถมปีที่ 5 ชั้นประถมปีที่ 6 และชั้นประถมปีที่ 7

สมมติฐานในการวิจัย

ความคิดเห็นของนักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดราชบุรี กับ เกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และ เกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษาในแต่ละระดับชั้น เรียนไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. หัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 นักเรียนที่กำลังเรียนชั้นประถมปีที่ 4 ถึงชั้นประถมปีที่ 7 ในจังหวัดราชบุรี ทุกอำเภอ จำนวน 1,000 คน

1.2 ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดราชบุรี ใน อำเภอเมือง อำเภอทับลาน อำเภอโนนป่ำ อำเภอจอมบึง และกิ่งอำเภอส่วนฝั่ง จำนวน 100 คน ทั้งนี้ไม่ จำกัดอายุ เพศ ระดับความรู้ หรืออาชีพ

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาและผู้ปกครอง

เกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามนักเรียน และแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ซึ่งประกอบด้วยเรื่องต่อไปนี้

หมวด ก. ความรู้ของครู (ความรู้วิชาสามัญและความรู้วิชาครู)

หมวด ข. ทักษะในการสอนของครู

หมวด ค. ทัศนคติของครู

หมวด ง. หน้าที่และงานของครู

ข้อกังวลเบื้องต้น

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลจากคำตอบในแบบสอบถามนักเรียนและแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ผู้วิจัยถือว่าข้อมูลแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ทุกคนตอบด้วยความจริงใจตามความรู้สึกของตนเอง ปราศจากอคติและมีใจมุ่งหวังผลประโยชน์อื่นใดทั้งสิ้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามนักเรียนและแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง เป็นเครื่องมือที่เชื่อถือได้ เพราะได้ผ่านการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างชั้น เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา และผู้ปกครองมาแล้ว

ความจำกัดของการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยชั้น เป็นแบบสอบถามนักเรียนและแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง อาจครอบคลุมเกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษาไม่ครบถ้วน ทำให้ผลการวิจัยไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

2. กลุ่มตัวอย่างประชาชน อาจตอบจากประสบการณ์ที่ตนได้รับอยู่มากกว่า การค่านึงถึงข้อเท็จจริง ทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปบ้าง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความคิดเห็น หมายถึงความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่า เป็นการถูกต้องหรือไม่¹³
ในที่นี้ความคิดเห็น ไม่มาจากการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง
2. นักเรียนประเมินศึกษา หมายถึงนักเรียนที่กำลังเรียนชั้นประถมปีที่ 4 ถึงชั้นประถมปีที่ 7 ในโรงเรียนประเมินศึกษาทุกสังกัดในจังหวัดราชบุรี
3. ผู้ปกครอง หมายถึงบุคคลที่มีภาระดูแลและมีบทบาทงานห้องเรียนเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดราชบุรี
4. ครูประถมศึกษา หมายถึงบุคคลที่สอนอยู่ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาทุกสังกัดที่มีชั้นเรียนตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 - 4 ชั้นประถมปีที่ 1 - 7 และชั้นประถมปีที่ 5 - 7
5. ขอบเขตหน้าที่ หมายถึงปริมาณของหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้สำหรับบุคคลในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง
6. เกณฑ์มาตรฐาน หมายถึงมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินคุณลักษณะบางอย่างที่ต้องการ
7. ขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐาน หมายถึงปริมาณของหน้าที่และมาตรฐานที่ใช้เป็นเครื่อง尺度 ของคุณภาพของครู ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 หมวด คือ หมวด ก. ความรู้ของครู (ความรู้วิชาสามัญและความรู้วิชาครู) หมวด ช. ทักษะในการสอนของครู หมวด ค. ทัศนคติของครู และหมวด ง. หน้าที่และงานของครู

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹³Carter V. Good, Dictionary of Education (New York: McGraw-Hill Book Company, Inc., 1973), p. 399.

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ช่วยให้ครู สถานบันยลิตครู และบุคคลที่ไปได้เข้าใจขอบเขตและหน้าที่ของครูที่ดี
2. เป็นแนวทางสำหรับสถานบันยลิตครู ให้มองเห็นถึงลักษณะที่พึงประสงค์ของครู ประมาณศึกษา เพื่อที่จะผลิตครูประมาณศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางในการอบรม และคัดเลือกครูเข้าทำงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย